

Det vil altsaa blive et ret betydeligt Tab for Sukkerfabrikkerne, hvis man gaar hen og ophæver denne Told. Der er en Ting til, som jeg synes er en stor Uretfærdighed, og det vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa: Hvorledes kan man lade det udenlandske Melassefoder komme ind frit, medens man kræver Afgift af den indenlandske Melasse? Det er ganske bagvendt, det synes jeg ikke, vi kunne være med til her. Vi, som ere Repræsentanter for roedyrkende Egne, have næsten alle sammen holdt paa ikke at ville give Roedyrkerne mere Beskyttelse end de have, nemlig $\frac{3}{4}$ Øre pr. Pd. Sukker. Der er gentagne Gange fremkommet Andragender om en Forhøjelse af Beskyttelsen, men det have vi ikke villet være med til, fordi vi ingen Grund have kunnet finde dertil. Men naar de Herrer vedtage saadant Forslag, gøre de vor Stilling overordentlig vanskelig, thi saa stille vi Roedyrkerne endnu mere ugunstigt, saa der er ikke andet for os at gøre end at opstille det Krav, at der ydes dem Retfærdighed ved, at der gives dem større Beskyttelse paa anden Maade, og det ville vi meget nødig være med til. Derfor maa vi absolut gaa til at give Sukkerfabrikkerne en passende Erstatning, hvis man gennemfører dette. Hvis de Herrer ville være med til det, vil jeg finde, at det vil være meget rigtigt og retfærdigt. Det er ganske klart, at Landbruget har et vist Krav paa at faa Foderstofferne toldfrit ind, men, som sagt, for dette enkelte Foderstofs Vedkommende er Sagen en helt anden. Det vilde være en Uretfærdighed, som jeg flere Gange har nævnt, over for Roedyrkerne, der direkte ere interesserede i Fabrikkernes Overskud. Jeg tror, at det har været en væsentlig Aarsag til, at de Herrer Forslag ikke gik igennem i Fjor; jeg vil derfor anbefale, at der tages billigt Hensyn dertil.

Neergaard: Da vi i Fjor havde dette Lovforslag til Behandling, blev der fra Ministerbordet anført, at de 3 af de Punkter, som Lovforslaget omfatter, vare overflødige, idet de nemlig indeholdtes i det store Toldlovsforslag, som den Gang laa i Landstinget. Der kunde endnu paa det Tidspunkt i Fjor i ethvert Tilfælde være noget Haab om Gennemførelsen af det store Toldlovsforslag, i Aar er der jo ingen som helst Udsigt i saa Henseende, da der ikke en Gang er indbragt noget Forslag, og da Situationen i Aar i hvert Tilfælde gør det ganske utænkeligt, at noget Toldlovsforslag skulde kunne gennemføres i denne

Samling. Altsaa, den Hovedindvending, der i Fjor fremkom mod Lovforslaget fra Ministerbordet, kan absolut ikke gøres gældende i Aar, og det skal nok vise sig, at for hvert Aar man udskyder Toldreformen, kommer der flere og flere af disse enkelte berettigede Krav og banke paa. Den kolossale Meningsløshed og Urimelighed, hvorunder vor hele nationale Produktion arbejder med den nuværende Toldlov, idet Toldloven paa en Række meget væsentlige Punkter ligefrem lægger Hindringer i Vejen for vort Lands Produktion, ligefrem paa kunstig Maade stiller os ugunstig i Konkurrencen med Udlandet og forhindrer os fra at udnytte vore naturlige Rigdomskilder, gør sig stærkere og stærkere gældende for hvert Aar, indtil vi faa en Toldlov. Her er et Forslag om Toldfrihed for Salt. Det er noget, der er godtgjort baade i Fjor og i Aar af de Talere, der have haft Ordet, i hvor høj Grad det vanskeliggør den hensigtsmæssige Udnyttelse af Fiskerierne. Der er indbragt et Andragende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) om Toldfrihed for Materialier til Skibbygning. Der have vi en anden stor national Velstandskilde, som ødelægges gennem den nuværende Toldlov, hvor de vedkommende slet ikke forlange Beskyttelse, men blot forlange Frihed til at arbejde, uden at Staten positivt lægger dem Hindringer i Vejen for deres Arbejde. Jeg tror altsaa, at disse Krav paa en delvis Reform af Toldloven ville blive stærkere og stærkere, alt som Aarene gaa, indtil vi faa den store Toldlov. Jeg er paa ingen Maade blind for, at stykkevise Reforme af Toldloven ere i og for sig ikke heldige. Det skal vise sig, at, hvor som helst man griber ind i Toldloven, griber man ind i et System, man kan ikke flytte en Brik, uden at det faar Indflydelse paa de andre Brikker, og derfor ere selvfølgelig de stykkevise Reforme paa dette Omraade uheldige. Men det udelukker ikke, at Kravene kunne blive saa paatrængende, at man maa tænke paa at afhjælpe de mest skrigende Misforhold, naar det Aar efter Aar trækker ud med den store Reform, og jeg skal derfor føje min bedste Anbefaling til Forslaget og takke de ærede Forslagsstillere, fordi de have indbragt det.

Jeg har ikke meget at føje til den fyldige Motivering, der allerede fra de 2 Forslagsstillere er givet. Jeg skal kun med Hensyn til Østersfiskerierne sige, at det er jo et gammelt Spørgsmaal, vi havde det ogsaa fremme i Tolkommissionen i sin Tid,